

Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

► **B****RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 539/2001**

av den 15 mars 2001

om fastställande av förteckningen över tredje länder vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredje länder vars medborgare är undantagna från detta krav

(EGT L 81, 21.3.2001, s. 1)

Ändrad genom:

Officiella tidningen

		nr	sida	datum
► <u>M1</u>	Rådets förordning (EG) nr 2414/2001 av den 7 december 2001	L 327	1	12.12.2001
► <u>M2</u>	Rådets förordning (EG) nr 453/2003 av den 6 mars 2003	L 69	10	13.3.2003
► <u>M3</u>	Rådets förordning (EG) nr 851/2005 av den 2 juni 2005	L 141	3	4.6.2005
► <u>M4</u>	Rådets förordning (EG) nr 1791/2006 av den 20 november 2006	L 363	1	20.12.2006
► <u>M5</u>	Rådets förordning (EG)nr 1932/2006 av den 21 december 2006	L 405	23	30.12.2006
► <u>M6</u>	Rådets förordning (EG) nr 1244/2009 av den 30 november 2009	L 336	1	18.12.2009
► <u>M7</u>	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1091/2010 av den 24 november 2010	L 329	1	14.12.2010
► <u>M8</u>	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1211/2010 av den 15 december 2010	L 339	6	22.12.2010
► <u>M9</u>	Rådets förordning (EU) nr 517/2013 av den 13 maj 2013	L 158	1	10.6.2013
► <u>M10</u>	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 610/2013 av den 26 juni 2013	L 182	1	29.6.2013
► <u>M11</u>	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1289/2013 av den 11 december 2013	L 347	74	20.12.2013
► <u>M12</u>	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 259/2014 av den 3 april 2014	L 105	9	8.4.2014

Ändrad genom:

► <u>A1</u>	Akt om villkoren för Republiken Tjeckiens, Republiken Estlands, Republiken Cyperns, Republiken Lettlands, Republiken Litauens, Republiken Ungerns, Republiken Maltas, Republiken Polens, Republiken Sloveniens och Republiken Slovakien anslutning till de fördrag som ligger till grund för Europeiska Unionen och om anpassning av fördragen	L 236	33	23.9.2003
--------------------	--	-------	----	-----------

Rättad genom:

► <u>C1</u>	Rättelse, EUT L 29, 3.2.2007, s. 10 (1932/2006)
--------------------	---

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 539/2001

av den 15 mars 2001

om fastställande av förteckningen över tredje länder vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredje länder vars medborgare är undantagna från detta krav

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 62.2 b i i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Av artikel 62.2 b i i fördraget följer att rådet skall besluta om regler om visering för vistelser som inte är avsedda att vara längre än tre månader, och att det i detta avseende bland annat skall fastställa en förteckning över tredje länder vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och över de länder vars medborgare är undantagna från detta krav. Enligt artikel 61 ingår fastställandet av dessa förteckningar bland de stödåtgärder som är direkt relaterade till den fria rörligheten för personer i ett område med frihet, säkerhet och rättvisa.
- (2) Denna förordning utgör en utveckling av Schengenregelverket i enlighet med protokollet om införlivande av Schengenregelverket inom Europeiska unionens ramar, nedan kallat Schengenprotokollet. Den påverkar inte de skyldigheter som medlemsstaterna har och som följer av detta regelverk enligt bilaga A i beslut 1999/435/EG av den 20 maj 1999 om fastställande av Schengenregelverket i syfte att i enlighet med relevanta bestämmelser i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och Fördraget om Europeiska unionen fastställa den rättsliga grunden för samtliga de bestämmelser eller beslut som utgör Schengenregelverket ⁽³⁾.
- (3) Denna förordning utgör en fortsättning av utvecklingen av de bestämmelser om vilka ett utökat samarbete har medgivits genom Schengenprotokollet och rör det område som åsyftas i artikel 1.B i beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtal som har ingåtts mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa båda staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ EGT C 177 E, 27.6.2000, s. 66.

⁽²⁾ Yttrande av den 5 juli 2000 (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽³⁾ EGT L 176, 10.7.1999, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 176, 10.7.1999, s. 31.

▼B

- (4) Med tillämpning av artikel 1 i protokollet om Förenade kungarikets och Irlands ställning, som fogas till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, deltar inte Irland och Förenade kungariket i antagandet av denna förordning. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i ovannämnda protokoll gäller därför bestämmelserna i denna förordning varken Irland eller Förenade kungariket.
- (5) Fastställandet av vilka tredje länder vars medborgare är skyldiga att inneha visering och vilka tredje länder som är undantagna från detta krav görs genom en väl avvägd bedömning i varje enskilt fall av olika kriterier kopplade bland annat till olaglig invandring, allmän ordning och säkerhet samt Europeiska unionens yttre förbindelser med tredje land, samtidigt som hänsyn också tas till konsekvenserna för den regionala sammanhållningen och ömsesidigheten. En gemenskapsmekanism bör föreskrivas som gör det möjligt att genomföra denna ömsesidighetsprincip, om något av de tredje länderna i bilaga II till denna förordning skulle besluta att medborgarna i en eller flera medlemsstater är skyldiga att inneha visering.
- (6) Eftersom den fria rörligheten för medborgare i Island, Liechtenstein och Norge säkerställs inom ramen för avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, omnämns inte dessa länder i den förteckning som återfinns i bilaga II till denna förordning.
- (7) För statslösa personer och konventionsflyktingar bör frågan om de är skyldiga att inneha visering eller ej avgöras med hänsyn till det tredje land i vilket dessa personer är bosatta och som har utfärdat deras resehandlingar, utan att detta påverkar de skyldigheter som följer av internationella avtal undertecknade av medlemsstaterna, särskilt den europeiska överenskommelsen om avskaffande av viseringstvång för flyktingar som undertecknades i Strasbourg den 20 april 1959. Medlemsstaterna kan likväl, med tanke på de skillnader som finns mellan nationella regler för statslösa personer och för konventionsflyktingar, avgöra om dessa kategorier av personer är skyldiga att inneha visering, om det tredje land i vilket de är bosatta och som har utfärdat deras resehandlingar är ett av de tredje länder vars medborgare inte är skyldiga att inneha visering.
- (8) I vissa fall är ett särskilt viseringssystem motiverat, och då får medlemsstaterna undanta vissa kategorier av personer från skyldigheten att inneha visering alternativt ålägga dem denna skyldighet, bland annat i enlighet med folkrätten eller sedvanerätten.
- (9) För att säkerställa öppenhet i systemet och information till berörda personer, skall medlemsstaterna underrätta övriga medlemsstater och kommissionen om de åtgärder som de har vidtagit enligt denna förordning. Av samma skäl skall dessa uppgifter även offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.
- (10) Villkoren för inresa på medlemsstaternas territorium eller för utfärdande av visering strider inte mot de bestämmelser som för närvarande styr erkännandet av resehandlingars giltighet.

▼B

- (11) För att se till att den gemensamma viseringsordningen fungerar väl är det enligt proportionalitetsprincipen i artikel 5 i fördraget nödvändigt och lämpligt att använda sig av en förordning för att fastställa förteckningen över de tredje länder vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och förteckningen över de länder vars medborgare är undantagna från detta krav.

▼M1

- (12) Genom denna förordning föreskrivs en fullständig harmonisering i fråga om tredje länder vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar medlemsstaternas yttre gränser och tredje länder vars medborgare är undantagna från detta krav.

▼B

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Medborgare i tredje länder som anges i förteckningen i bilaga I skall ha visering när de passerar medlemsstaternas yttre gränser.

▼M5**▼CI**

Utan att det påverkar de skyldigheter som härrör från den europeiska överenskommelsen om avskaffande av viseringstvång för flyktingar, undertecknad i Strasbourg den 20 april 1959, skall statslösa och konventionsflyktingar ha visering när de passerar medlemsstaternas yttre gränser om det tredjeland som de är bosatta i och som har utfärdat deras resedokument är ett tredjeland som anges i förteckningen i bilaga I till denna förordning.

▼B

2. ►**M10** Medborgare i de tredjeländer som anges i förteckningen i bilaga II ska vara undantagna från det krav som anges i punkt 1 när det gäller vistelser som inte överstiger 90 dagar under en 180-dagarsperiod. ◀

▼M5**▼CI**

Befrielse från viseringsskyldighet skall också omfatta

— de medborgare i tredjeländer som anges i bilaga I till denna förordning och som är innehavare av ett tillstånd för lokal gränstrafik som utfärdats av medlemsstaterna i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1931/2006 av den 20 december 2006 om lokal gränstrafik vid medlemsstaternas yttre landgränser och om ändring av bestämmelserna i Schengenkonventionen ⁽¹⁾ när dessa innehavare utnyttjar sin rättighet inom ramen för ordningen för den lokala gränstrafiken,

⁽¹⁾ EUT L 405, 30.12.2006, s. 1.

▼ C1

- skolelever som är medborgare i tredjeländer som anges i bilaga I till denna förordning och som är bosatta i en medlemsstat som tillämpar rådets beslut 94/795/RIF av den 30 november 1994 om en gemensam åtgärd som antagits av rådet på grundval av artikel K.3.2.b i fördraget om upprättandet av Europeiska unionen beträffande resmöjligheter för skolelever från tredje land som är bosatta i en medlemsstat⁽¹⁾, när sådana elever deltar i en organiserad skolresa tillsammans med en lärare från skolan i fråga,
- konventionsflyktingar, statslösa och andra personer som inte har medborgarskap i något land och som är bosatta i en medlemsstat och är innehavare av ett resedokument som har utfärdats av denna medlemsstat.

▼ B

3. Medborgare i nya tredje länder som tidigare utgjorde del av länder som anges i förteckningarna i bilagorna I och II skall omfattas av punkterna 1 och 2 till dess rådet beslutar annat enligt det förfarande som föreskrivs i den relevanta bestämmelsen i fördraget.

▼ M11

4. Om något av de tredjeländer som anges i bilaga II tillämpar viseringskrav för medborgare i åtminstone en medlemsstat ska nedanstående bestämmelser tillämpas:

- a) Inom 30 dagar från ett tredjelands genomförande av viseringskravet eller, i de fall då det befintliga viseringskravet den 9 januari 2014 upprätthålls, inom 30 dagar från det datumet, ska den berörda medlemsstaten skriftligen underrätta Europaparlamentet, rådet och kommissionen om detta.

Den underrättelsen

- i) ska ange vid vilken tidpunkt viseringskravet ska genomföras och vilken typ av resehandlingar och viseringar det rör sig om,
- ii) ska innehålla en detaljerad redogörelse för de preliminära åtgärder som den berörda medlemsstaten har vidtagit för att säkerställa viseringsfria resor i förhållande till tredjelandet i fråga och all relevant information,

Information om den underrättelsen ska utan dröjsmål offentliggöras av kommissionen i *Europeiska unionens officiella tidning*, inklusive information om vid vilken tidpunkt viseringskravet ska genomföras och vilka typer av resehandlingar och viseringar det rör sig om.

Om tredjelandet beslutar att upphäva viseringskravet före utgången av den tidsfrist som avses i första stycket i denna punkt ska ingen underrättelse lämnas eller underrättelsen dras tillbaka och informationen ska inte offentliggöras.

- b) Kommissionen ska, omedelbart efter dagen för det offentliggörande som avses i led a tredje stycket och i samråd med den berörda medlemsstaten vidta åtgärder tillsammans med myndigheterna i tredjelandet i fråga, särskilt på områdena för politik, ekonomi och handel, i syfte att återinföra eller införa viseringsfria resor och utan dröjsmål informera Europaparlamentet och rådet om de åtgärderna.

⁽¹⁾ EGT L 327, 19.12.1994, s. 1.

▼ M11

- c) Om tredjelandet inom 90 dagar efter dagen för det offentliggörande som avses i led a tredje stycket trots alla åtgärder som vidtagits i enlighet med led b inte har upphävt viseringskravet, får den berörda medlemsstaten be kommissionen att upphäva undantaget från viseringskravet för vissa kategorier av medborgare i det tredjelandet. När en medlemsstat framför en sådan begäran ska den underrätta Europaparlamentet och rådet om detta.
- d) Kommissionen ska, när den överväger ytterligare åtgärder i enlighet med leden e, f eller h, beakta resultatet av de åtgärder som vidtagits av den berörda medlemsstaten för att säkerställa viseringsfria resor till det berörda tredjelandet, de åtgärder som vidtagits i enlighet med led b samt följderna av upphävande av undantaget från viseringskravet för unionens och dess medlemstaters yttre förbindelser med tredjelandet i fråga.
- (e) Om det berörda tredjelandet inte har upphävt viseringskravet ska kommissionen, senast sex månader efter dagen för det offentliggörande som avses i led a tredje stycket och senare med mellanrum som inte överstiger sex månader inom en sammanlagd period som inte får sträcka sig längre än till och med det datum då den delegerade akt som avses i led f får verkan eller blir föremål för en invändning
- i) på begäran av den berörda medlemsstaten eller på eget initiativ anta en genomförandeakt för att under en period på högst sex månader tillfälligt upphäva undantaget från viseringskravet för vissa kategorier av medborgare i det berörda tredjelandet. Den genomförandeakten ska fastställa en tidpunkt inom 90 dagar efter det att den trätt i kraft, då upphävandet av undantaget från viseringskravet får verkan, med beaktande av vilka resurser som finns tillgängliga vid medlemsstaternas konsulat. När senare genomförandeakter antas får kommissionen förlänga perioden för det upphävandet med ytterligare högst sex månader och får ändra de kategorier av medborgare i tredjelandet i fråga för vilka undantaget från viseringskravet upphävs.

De genomförandeakterna ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 4a.2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 ska, under perioderna för upphävande, alla kategorier av medborgare i det tredjeland som avses i genomförandeakten, inneha visering när de passerar medlemsstaternas yttre gränser, eller

- ii) för den kommitté som avses i artikel 4a.1 lägga fram en rapport med en bedömning av situationen och som anger skälen till kommissionens beslut att inte upphäva undantaget från viseringskravet samt underrätta Europaparlamentet och rådet om detta.

Alla relevanta faktorer såsom de som avses i led d ska beaktas i den rapporten; Europaparlamentet och rådet får föra en politisk diskussion på grundval av den rapporten.

▼ M11

- f) Om det berörda tredjelandet inom 24 månader efter dagen för det offentliggörande som avses i led a tredje stycket inte har upphävt viseringskravet ska kommissionen anta en delegerad akt i enlighet med artikel 4b för att tillfälligt upphäva tillämpningen av bilaga II under en tolv månadersperiod för medborgare i det tredjelandet. Den delegerade akten ska fastställa en dag, inom 90 dagar efter det att den trätt i kraft, då upphävandet av tillämpningen av bilaga II ska få verkan, med beaktande av vilka resurser som finns tillgängliga vid medlemsstaternas konsulat, samt ändra bilaga II i enlighet med detta. Den ändringen ska göras genom att det bredvid namnet på tredjelandet i fråga införs en fotnot i vilken det anges att undantaget från viseringskravet upphävs gentemot det tredjelandet, och i vilken perioden för det upphävandet anges.

Från och med det datum då upphävandet av tillämpningen av bilaga II avseende medborgare i det berörda tredjelandet får verkan eller när en invändning mot den delegerade akten görs i enlighet med artikel 4b.5 ska eventuella genomförandeakter som antagits enligt led e som rör det tredjelandet, upphöra att gälla.

När kommissionen lägger fram ett lagstiftningsförslag som avses i led h ska upphävandeperioden som avses i första stycket i det här ledet förlängas med sex månader. Fotnoten som avses i det stycket ska ändras i enlighet med detta.

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 ska medborgarna i det tredjeland som berörs av den delegerade akten, under perioderna för detta upphävande, inneha visering när de passerar medlemsstaternas yttre gränser.

- g) Eventuella senare underrättelser, som i enlighet med led a lämnas av en annan medlemsstat avseende samma tredjeland under perioden för tillämpning av åtgärder som antagits enligt leden e eller f gentemot det tredjelandet, ska infogas i dessa pågående förfaranden utan att tidsfristerna eller perioderna som fastställs i de leden förlängs.
- h) Om tredjelandet i fråga inom sex månader efter ikraftträdande av den delegerade akt som avses i led f inte har upphävt viseringskravet får kommissionen lägga fram ett lagstiftningsförslag för att ändra denna förordning i syfte att överföra hänvisningen till tredjelandet från bilaga II till bilaga I.
- i) De förfaranden som avses i leden e, f och h påverkar inte kommissionens rätt att när som helst lägga fram ett lagstiftningsförslag till ändring av denna förordning i syfte att överföra hänvisningen för det berörda tredjelandet från bilaga II till bilaga I.
- j) Om det berörda tredjelandet upphäver viseringskravet, ska den berörda medlemsstaten omedelbart underrätta Europaparlamentet, rådet och kommissionen om detta. Denna underrättelse ska utan dröjsmål offentliggöras av kommissionen i *Europeiska unionens officiella tidning*.

▼ M11

Eventuella genomförandeakter eller delegerade akter som antagits enligt leden e eller f och som rör tredjelandet i fråga ska upphöra att gälla sju dagar efter det offentliggörande som avses i första stycket i det här ledet. När det berörda tredjelandet har infört viseringskrav för medborgare i två eller flera medlemsstater ska de genomförandeakter eller delegerade akter som rör det tredjelandet upphöra att gälla sju dagar efter offentliggörandet av den underrättelse som gäller den sista medlemsstaten vars medborgare var föremål för viseringskrav från det tredjelandet. Den fotnot som avses i led f första stycket ska utgå när den berörda delegerade akten har upphört att gälla. Informationen om det upphörandet ska utan dröjsmål offentliggöras av kommissionen i *Europeiska unionens officiella tidning*.

När tredjelandet i fråga upphäver viseringskravet utan att den berörda medlemsstaten lämnar någon underrättelse om det i enlighet med första stycket i det här ledet ska kommissionen på eget initiativ utan dröjsmål gå vidare med det offentliggörande som avses i det stycket och andra stycket i det här ledet ska tillämpas.

Artikel 1a

1. Med avvikelse från artikel 1.2 ska undantag från viseringskrav för medborgare i ett tredjeland som förtecknas i bilaga II som en sista utväg upphävas tillfälligt vid nödsituationer i enlighet med denna artikel.

2. En medlemsstat får underrätta kommissionen om den, under en sexmånadersperiod i jämförelse med samma tidsperiod under föregående år eller med de senaste sex månaderna innan undantaget från viseringskravet för medborgare i ett tredjeland som anges i bilaga II började tillämpas, ställs inför en eller flera av följande omständigheter som leder till en nödsituation som den inte själv kan avhjälpa nämligen en betydande och plötslig ökning av antalet:

- a) Medborgare i det tredjeland vilka konstaterats vistas på medlemsstatens territorium utan att ha rätt till det.
- b) Asylansökningar för medborgare i det tredjelandet där andelen godkända ansökningar är låg, när en sådan ökning leder till att medlemsstatens asylsystem utsätts för särskilt tryck.
- c) Antal avvisade ansökningar om återtagande som gjorts av medlemsstaten eller det tredjelandet för dess egna medborgare.

Jämförelsen med sexmånadersperioden före tillämpningen av undantaget från viseringskravet som avses i första stycket ska endast vara tillämplig under en period på sju år från den dag då undantaget från viseringskravet började tillämpas för medborgare i det tredjelandet.

▼ **M11**

Underrättelsen som avses i första stycket ska ange de skäl som den grundas på och innehålla relevanta uppgifter och statistik samt en detaljerad redogörelse för de preliminära åtgärder som den berörda medlemsstaten har vidtagit för att avhjälpa situationen. Kommissionen ska informera Europaparlamentet och rådet omedelbart om en sådan underrättelse.

3. Kommissionen ska granska en eventuell underrättelse som en medlemsstat lämnat enligt punkt 2, med beaktande av

- a) huruvida någon av de situationer som anges i punkt 2 föreligger,
- b) antalet medlemsstater som påverkas av någon av de situationer som anges i punkt 2,
- c) de övergripande konsekvenserna av ökningarna som avses i punkt 2 när det gäller migrationssituationen i unionen, enligt de uppgifter som lämnats av medlemsstaterna,
- d) rapporterna från den Europeiska byrån för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser, Europeiska stödkontoret för asylfrågor eller den Europeiska polisbyrån (Europol), om omständigheterna så kräver i det specifika fall som underrättelsen avser,
- e) den övergripande frågan om allmän ordning och inre säkerhet, i samråd med den berörda medlemsstaten.

Kommissionen ska underrätta Europaparlamentet och rådet om resultaten av sin granskning.

4. När kommissionen på grundval av granskningen som avses i punkt 3 och med hänsyn till följderna av ett upphävande av undantaget från viseringskravet för unionen och dess medlemsstaters yttre förbindelser med det berörda tredjelandet, och i nära samarbete med det tredjelandet för att hitta alternativa lösningar på lång sikt beslutar att åtgärder behöver vidtas ska den inom tre månader efter mottagandet av underrättelsen som avses i punkt 2 anta en genomförandeakt om tillfälligt upphävande av undantaget från viseringskravet för medborgarna i det berörda tredjelandet under en sexmånadersperiod. Den genomförandeakten ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 4a.2. I genomförandeakten ska det fastställas vilken dag upphävandet av undantaget från viseringskravet ska få verkan.

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 ska medborgarna i det tredjeland som berörs av genomförandeakten, under perioderna för det upphävandet, inneha visering när de passerar medlemsstaternas yttre gränser.

5. Före utgången av giltighetstiden för den genomförandeakt som antagits i enlighet med punkt 4 ska kommissionen, i samarbete med den berörda medlemsstaten, förelägga Europaparlamentet och rådet en rapport. Rapporten får åtföljas av ett lagstiftningsförslag om ändring av denna förordning i syfte att överföra hänvisningen till det berörda tredjelandet från bilaga II till bilaga I.

▼ M11

6. Om kommissionen har lagt fram ett lagstiftningsförslag enligt punkt 5, får den förlänga giltighetstiden för genomförandeakten som antagits enligt punkt 4 med en period som inte överstiger tolv månader. Beslutet att förlänga giltighetstiden för genomförandeakten ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 4a.2.

Artikel 1b

Den 10 januari 2018 ska kommissionen förelägga Europaparlamentet och rådet en rapport som bedömer ömsesidighetsmekanismen som anges i artikel 1.4 och upphävandemekanismen som anges i artikel 1a och ska, vid behov, lägga fram ett lagstiftningsförslag om ändring av denna förordning. Europaparlamentet och rådet ska besluta om förslaget i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet.

▼ M10*Artikel 2*

I denna förordning avses med visering en visering enligt definitionen i artikel 2.2 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 av den 13 juli 2009 om införande av en gemenskapskodex om viseringar (viseringskodex) ⁽¹⁾.

▼ M5**▼ C1****▼ B***Artikel 4***▼ M11**

1. En medlemsstat får föreskriva undantag från viseringskravet i artikel 1.1 eller från undantag från detta krav enligt artikel 1.2 för

- a) innehavare av diplomatpass, tjänstepass eller särskilda pass,
- b) civila besättningsmedlemmar på luftfartyg och på fartyg i samband med deras tjänsteutövning,
- c) civila besättningsmedlemmar på fartyg som när de går i land innehar en identitetshandling för sjömän som utfärdats i enlighet med antingen Internationella arbetsorganisationens konventioner nr 108 av den 13 maj 1958 eller nr 185 av den 16 juni 2003 eller enligt Internationella sjöfartsorganisationens konvention av den 9 april 1965 om förenkling av formaliteterna i internationell sjöfart,
- d) besättning och personal vid nödhjälps- eller räddningsinsatser vid katastrofer och olyckor,
- e) civila besättningsmedlemmar på fartyg som trafikerar internationella inre vattenvägar,

⁽¹⁾ EUT L 243, 15.9.2009, s. 1.

▼ M11

- f) innehavare av resehandlingar som utfärdats av mellanstatliga internationella organisationer i vilka åtminstone en medlemsstat är medlem eller av andra enheter som erkänts av den berörda medlemsstaten som folkrättssubjekt för tjänstemän i de organisationerna eller enheterna.

▼ M5**▼ CI**

2. En medlemsstat får från krav från visering undanta
- a) skolelever som är medborgare i tredjeländer som anges i bilaga I men som är bosatta i ett tredjeland som anges i bilaga II eller i Schweiz eller Liechtenstein, när sådana elever deltar i en organiserad skolresa tillsammans med en lärare vid skolan i fråga,
- b) konventionsflyktingar och statslösa om det tredjeland där de är bosatta och som har utfärdat deras resedokument är ett av de tredjeländer som anges i bilaga II,
- c) medlemmar av väpnade styrkor som reser på uppdrag av Nato eller Partnerskap för fred och som innehar de identitetshandlingar och reseorder som föreskrivs i konventionen mellan parterna i Nordatlantiska fördragsorganisationen om deras styrkors status av den 19 juni 1951,

▼ M11

- d) utan att det påverkar tillämpningen av de skyldigheter som följer av den europeiska överenskommelsen om avskaffande av viseringstvång för flyktingar som undertecknades i Strasbourg den 20 april 1959, erkända konventionsflyktingar, statslösa och andra personer som inte innehar medborgarskap i något land och som är bosatta i Förenade kungariket eller i Irland och är innehavare av en resehandling som har utfärdats av Förenade kungariket eller Irland och som erkänns av den berörda medlemsstaten.

▼ B

3. En medlemsstat får föreskriva undantag från viseringsbefrielsen i artikel 1.2 för personer som utövar avlönad verksamhet under sin vistelse.

▼ M11*Artikel 4a*

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽¹⁾.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.
3. Om kommittén inte avger något yttrande ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

▼M11*Artikel 4b*

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 1.4 f ska ges till kommissionen för en period av fem år från och med den 9 januari 2014. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av femårsperioden. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, om inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 1.4 f får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
5. En delegerad akt som antas enligt artikel 1.4 f ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av fyra månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

▼B*Artikel 5*

1. Senast tio arbetsdagar efter det att denna förordning har trätt i kraft skall medlemsstaterna underrätta övriga medlemsstater och kommissionen om de åtgärder de har vidtagit med stöd av artikel 3 andra strecksatsen och artikel 4. Ytterligare ändringar av dessa åtgärder skall meddelas inom fem arbetsdagar.
2. De meddelanden som avses i punkt 1 skall i informationssyfte offentliggöras av kommissionen i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 6

Denna förordning skall inte påverka medlemsstaternas behörighet att erkänna stater och områdesenheter samt pass, identitetshandlingar och resedokument som utfärdas av deras myndigheter.

▼B*Artikel 7*

1. Rådets förordning (EG) nr 574/1999 ⁽¹⁾ skall ersättas av denna förordning.
2. De slutliga versionerna av de gemensamma konsulära anvisningarna och den gemensamma handboken, i den utformning de har efter verkställande kommitténs (Schengen) beslut av den 28 april 1999 (SCH/Com-ex(99)13) ändras enligt följande:
 - 1) Titeln till bilaga I del I i de gemensamma konsulära anvisningarna samt till bilaga V del I i den gemensamma handboken skall ersättas med följande:

”Gemensam förteckning över tredje länder vars medborgare är skyldiga att inneha visering för de länder som är bundna av förordning (EG) nr 539/2001.”
 - 2) Förteckningen i bilaga I del I i de konsulära anvisningarna samt i bilaga V del I i den gemensamma handboken skall ersättas med förteckningen i bilaga I i denna förordning.
 - 3) Titeln till bilaga I del 2 i de konsulära anvisningarna och till bilaga V del 2 i den gemensamma handboken skall ersättas med följande:

”Gemensam förteckning över tredje länder vars medborgare är undantagna från skyldigheten att inneha visering för de länder som är bundna av förordning (EG) nr 539/2001.”
 - 4) Förteckningen i bilaga I del 2 i de konsulära anvisningarna och i bilaga V del 2 i den gemensamma handboken skall ersättas med förteckningen i bilaga II i denna förordning.
 - 5) Del 3 i bilaga I i de konsulära anvisningarna och del 3 i bilaga V i den gemensamma handboken skall utgå.
3. Verkställande Schengenkommitténs beslut av den 15 december 1997 (SCH/Com-ex (97)32) och av den 16 december 1998 (SCH/Com-ex(98)53, nr 2) skall upphöra att gälla.

▼M1*Artikel 8*

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

▼B

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

⁽¹⁾ EGT L 72, 18.3.1999, s. 2.

▼ B*BILAGA I***Den gemensamma förteckning som avses i artikel 1.1**

1. STATER

Afghanistan

▼ M7

▼ B

Algeriet

Angola

▼ M5**▼ C1**

▼ B

Arabiska Emiraten

Armenien

Azerbajdzjan

▼ M5**▼ C1**

▼ B

Bahrain

Bangladesh

▼ M5**▼ C1**

▼ B

Belize

Benin

Bhutan

▼ M5**▼ C1**

Bolivie

▼ B

Burkina Faso

Burma/Myanmar

Burundi

▼ M7

▼ B

Botswana

Centralafrikanska republiken

Colombia

Djibouti

Dominica

Dominikanska republiken

Demokratiska republiken Kongo

▼ M2

Ecuador

▼ B

Egypten

▼ B

Ekvatorialguinea

Elfenbenskusten

Eritrea

Etiopien

▼ M6**▼ B**

Fiji

Filippinerna

Förenade Arabemiraten

Gabon

Gambia

Georgien

Ghana

Grenada

Guinea

Guinea-Bissau

Guyana

Haiti

Indien

Indonesien

Irak

Iran

Jamaica

Jordanien

Kambodja

Kamerun

Kap Verde

Kazakstan

Kenya Saint Lucia

Kina

Kirgizistan

Kiribati

Komorena

Kongo

Kuba

Kuwait

Laos

Lesotho

▼ B

Libanon
Liberia
Libyen
Madagaskar
Malawi
Maldiverna
Mali
Marocko
Marshallöarna

▼ M5**▼ CI**

▼ B

Mauretanien
Mikronesien

▼ M12

▼ B

Mongoliet

▼ M6

▼ B

Moçambique
Namibia
Nauru
Nepal
Niger
Nigeria
Nordkorea

▼ M8

▼ B

Oman
Pakistan
Palau
Papua Nya Guinea
Peru
Qatar
Rwanda
Ryssland
Saint Vincent och Grenadinerna

▼ M5**▼ CI**

▼ B

Salomonöarna
Samoa
São Tomé och Príncipe

▼ B

Saudiarabien

Senegal

▼ M6

▼ M5**▼ CI**

▼ B

Sierra Leone

Somalia

Sri Lanka

Sudan

Surinam

Swaziland

Sydafrika

Syrien

Tadzjikistan

Tanzania

Tchad

Thailand

Togo

Tonga

Trinidad och Tobago

Tunisien

Turkmenistan

Turkiet

Tuvalu

Uganda

Ukraina

Uzbekistan

Vanuatu

Vietnam

Vitryssland

Yemen

Zambia

Zimbabwe

▼ M2

Östtimor

▼ B

2. TERRITORIELLA ENHETER OCH MYNDIGHETER SOM INTE ERKÄNNES SOM STATER AV SAMTLIGA MEDLEMSSTATER

Palestinska myndigheten

▼ M8

▼ M2

▼ M6

Kosovo enligt definitionen i FN:s säkerhetsråds resolution 1244 av den 10 juni 1999

▼ M5

▼ C1

3. BRITTISKA MEDBORGARE SOM INTE ÄR MEDBORGARE I FÖRENADE KONUNGARIKET STORBRITANNIEN OCH NORDIRLAND I DEN MENING SOM AVSES I GEMENSKAPSRÄTTEN:

British Overseas Territories Citizens som inte har rätt till bosättning i Förenade konungariket

British Overseas Citizens

British Subjects som inte har rätt till bosättning i Förenade konungariket

British Protected Persons

▼ B*BILAGA II***Den gemensamma förteckning som avses i artikel 1.2**

1. STATER

▼ M7Albanien ⁽¹⁾**▼ B**

Andorra

Argentina

▼ M5**▼ CI**Antigua och Barbuda ⁽²⁾**▼ B**

Australien

▼ M5**▼ CI**Bahamas ⁽²⁾Barbados ⁽²⁾

▼ M7Bosnien och Hercegovina ⁽¹⁾**▼ B**

Brasilien

▼ M5**▼ CI**

Brunei Darussalam

▼ M4

▼ B

Chile

Costa Rica

▼ A1

▼ M2

▼ B

El Salvador

▼ A1

▼ M6F.d. jugoslaviska republiken Makedonien ⁽³⁾**▼ B**

Förenta staterna

Guatemala

Heliga Stolen

Honduras

Israel

⁽¹⁾ Undantaget från viseringskravet gäller bara innehavare av biometriska pass.⁽²⁾ Undantag från viseringskyldigheten gäller från det datum då avtal om undantag från viseringskyldighet träffas med Europeiska gemenskapen.⁽³⁾ Undantaget från viseringskravet gäller bara innehavare av biometriska pass.

▼ B

Japan
Kanada

▼ M9

▼ A1

▼ B

Malaysia

▼ A1

▼ M5**▼ C1**

Mauritius ⁽¹⁾

▼ B

Mexiko

▼ M12

Republiken Moldavien ⁽²⁾

▼ B

Monaco

▼ M6

Montenegro ⁽³⁾

▼ B

Nicaragua
Nya Zeeland
Panama
Paraguay

▼ A1

▼ M4

▼ M5**▼ C1**

Saint Kitts och Nevis ⁽¹⁾

▼ B

San Marino

▼ M2

▼ M6

Serbien (med undantag för innehavare av serbiska pass som har utfärdats av det serbiska samordningsdirektoratet [på serbiska: *Koordinaciona uprava*]) ⁽³⁾

▼ M5**▼ C1**

Seychellerna ⁽¹⁾

▼ B

Singapore

▼ A1

▼ B

Sydkorea

▼ A1

▼ B

Uruguay
Venezuela

⁽¹⁾ Undantag från viseringsskyldigheten gäller från det datum då avtal om undantag från viseringsskyldighet träffas med Europeiska gemenskapen.

⁽²⁾ Undantaget från viseringskravet kommer att begränsas till innehavare av biometriska pass som utfärdats i enlighet med Internationella civila luftfartsorganisationens (Icao) standarder.

⁽³⁾ Undantaget från viseringskravet gäller bara innehavare av biometriska pass.

▼ B

2. FOLKREPUBLIKEN KINAS SPECIELLA ADMINISTRATIVA REGIONER

Hongkong SAR ⁽¹⁾Macao SAR ⁽²⁾**▼ M5****▼ CI**

3. BRITTISKA MEDBORGARE SOM INTE ÄR MEDBORGARE I FÖRENADE KONUNGARIKET STORBRITANNIEN OCH NORDIRLAND I DEN MENING SOM AVSES I GEMENSKAPSRÄTTEN:

British Nationals (Overseas)

▼ M8

4. ENHETER OCH TERRITORIELLA MYNDIGHETER SOM INTE ERKÄNNES SOM STATER AV SAMTLIGA MEDLEMSSTATER:

Taiwan ⁽³⁾

⁽¹⁾ Befrielse från skyldighet att inneha visering skall tillämpas endast på innehavare av pass med beteckningen "Hong Kong Special Administrative Region".

⁽²⁾ Befrielse från skyldighet att inneha visering skall tillämpas endast på innehavare av pass med beteckningen "Região Administrativa Especial de Macau".

⁽³⁾ Undantaget från skyldigheten att inneha visering gäller endast för innehavare av pass som utfärdats av Taiwan och som innehåller ett identitetskortnummer.